



ΣΙΛΟΥΓΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

P. S.

Καὶ μία Ἀθηναία ἡ δούια ἔχει κατορθώσει νὰ φορῇ τὸν παραιμένιο σκοῦφο καὶ νὰ γίνεται ἀδρατή. Μ' ὅλα ταῦτα ζῆ στάς· Αθῆνας, παρευρίσκεται παντοῦ καὶ ράντοτε (ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ντάνσιγκ τὰ δούια ἀποφέγγει παντοιοτόπως). Εἶνε φυσιογνωμία ἐλλεκτική, μελαχροίνη, μάτια φωσφορίζοντα, ἀνάστημα χαμηλό, ἀλλὰ συμμετρικό καὶ κομψό. Καὶ ἐν τούτοις εἶνε στάντιον φαινόμενον ἡ ἐμφάνισης της καθ' ὅδον, ἢ σὲ συναντήσαις ποὺ ἔχεις ότι σκοπὸν νὰ γίνεται λόγος γύρω ἀπὸ τὴν ἀπονοίαν της – ἀλλ' αὐτὸς ἀποφρίπτεται διότι σημαίνει ἀνέπαρχη παρουσίας ἐν μέρους της, πράγμα πολὺν ἀδικο – καὶ ἀλλοὶ πιστεύουν ὅτι εἰνὲ φύσις σούνι-γνηνερις καὶ ἀποφεύγει τὸν πολὺ κόσμον καὶ σχέσεις, περιορίζομένη σε μικρόν φλικόν κύκλον. «Ἐχει κατορθωθεῖν» ἀπὸ κάθε εἰδους πρόληψην καὶ κοινωνική συγνήθειαν, οὕτως ὥστε νὰ μὴ χαλάῃ τὸ κεφί της ἡ τὸ γοῦντο της γιὰ τὸν ἄλλον ἢ βῆτα λόγο. «Ἐξησες πολλὰ χρόνια στὸ Παρίσι καὶ στὴν Ἐλβετία, καὶ αὐτὸς ἔχει μιὰ δυνατὴ ἐπίδραση στὴ ζωὴ της καὶ ἔγενεις τοῦ ταξινόμησην τὸν ἰδεῶν της. «Ἀνύκει εἰς τὴν «ὅτ-ένολ» τῆς φιλολογίας. Τὸ ντύνοτο της δὲν διακρίνεται ἰδιαίτερα ποκετταρία. «Ἐχεις ίδιον τρόπον καθίσματος, ξεπετέται σὰν αἴλουρος στὸν καναπέν την ἢ στὸν γιβράν καὶ κάθεται σταυρούδη, καντίζει καὶ συζητεῖ μὲ καταπληκτικὴν ταχύτητα, δχι τόσο σκέψεως δοσον ὀμιλίας.

* * *
* * *

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Αἱ κυριώτεραι κοσμικαὶ συγκεντρώσεις τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἦσαν τοία ἀπογείματα εἰς τὸ θέατρον «Κεντρικόν», δηπον ἐδίδιοτον οἱ συναυλιές τοῦ φημισμένου καὶ λαττεγόν κ. Κορτώ.

— Εἰς τὸν απότελον συναντίας παρατηρεῖται μία ἀιμλλα τουαλετῶν τῶν κυριῶν, ἡ δούια πάντος ἔχει τὸ εὐχάριστο ἀποτέλεσμα νὰ βλέπῃ κανεὶς στὸ διαλλείματα κομψὰ σύνολα καὶ φορέματα τῆς ἀνοιξιάτικης ἐσοδείας.

— Μερικαὶ κυρίαι ὅμις, μὲ ἀδικιαίολογητὸν ἐπιμονήν, ἐξακολουθοῦν νὰ φέρουν ἀγογγύστως τὸ ἀνοικούν όμητον βάρος τῶν γονατικῶν των, συγχρόνως δὲ νὰ καταστρέψουν τὸ ἀρμονικὸν σύνολον τῶν ἀνοικτόχρωμον μαγτὼ καὶ τὸν φωνῆν καπέλλων μὲ τὰ σκονισμένα λούτον, λεποπαρδάλεις καὶ καστόρινα ἐπανωφρία των.

— Χωρίζομεν 4 ὅ διατελείστερας ἀπὸ τὰ «μάτια τοῦ λόουν-τέννυν»: Δις Κοιτεζῆ γκρί-μπλε καὶ δέπρο φουλάρι μαντό στὸν ἵδιο τόνο καὶ καπέλλο, Δις Κυριαζῆ ιδιούτυπον «βαρέξ», πράσινη κρέπ-ντε-σίν φωνῆστα κρεπέλλα πράσινη ἀνοικτή, παθινὸν καπέλλο – ἀλμπαγά – πατῶν πράσινη κρεπέλλα γυακᾶ φενάρο. Δις Ν. Νικολαΐδη ἐπτάτως σίκ σύνοιον «Πατούν τουαλέτα κρέπ-ντε-σίν κόκκινη μὲ μαῆραν καὶ ἀσπρα «πικών», ἐπανωφρή κόκκινη κρεπαλγάκη ἐντελῶς ἀπλῆ «κούπτ», καπέλλον φάδα καὶ κορδέλλα κόκκινο, κ. Λ. Κυριακοῦ ἔνα ἔξαιρετικὸν κοποτῦμη σπόρο σὲ χάρι καὶ σὲ γοῦντο, βέστα σκωτσέζικη, φούστα μανήρη, πλαστόφων λεγεόν, κ. Ριζ. Θυμάσιον σύνολον σπόρο ταφτάκιο μαργάριτο καὶ σκωτσέζικο.

— Αἱ χροευτικαὶ ἐπεργίδες καὶ προσεπεργίδες τῶν σπιτιῶν σχεδὸν ἔξελλειπον, ἐκτὸς ὀλγίστων ποὺ χρεούντων ὑπὸ τύπον μαθήματος καὶ καρκού, δῆπος πορὰ τῷ κ. ς. ς. τῇ τῇ κ. Λιβρεάτον, τῷ κ. καὶ τῇ Ν. Νικολαΐδη καὶ τῷ τῇ κ. καὶ τῇ Α. Λιντύτα.

— Ἀντιθέτως ἡ χροευτικὴ κίνησης τῶν ντάνσιγκ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε ἡ χωροτάτη. Τὸ παρελθόντος Σιβή ιτιον εἰς τὸ Τροκαντερό κόσμος κομψός, ἐνδιφρέσουσα μεφανίσεις, καὶ μερικές τουαλέτες σάζεις λόγον.

— Μεταξὺ τῶν δούιων κ. Ράλλη τουαλέτα ρόζάτη, γαρνιρισμένη μὲ δαντέλα στὸν ἴδιο τόνο, Δις Κούτια πλήν ενδυμοφρωμον, κ. Ζαρίζη τουαλέτα σίκ ςωβέντη καὶ δαντέλλα μαυρη, κ. Πετροκοκκύν πράσινης καὶ όμοιόχρωμο καπέλλεις.

— Η ὥραίς της βραδεῖας ἡτο μῆτα γεαρά Ρουμανίς τύπος ξανθῆς Μαντένας, τὸ ντυσιμό της θαυμάσιο, σὰν ἔνα μαγευτικὸν ρόζ λουλούδι, μὲ τουαλέτα ρόζ κουσελίνα καὶ θόδης ἐμπριμέ καπέλιν οὐδὲ ψάθα, κρένεις δεντελέλενα – γαρνιρισμένη ἀπὸ κορδέλλα, σὲ τρεῖς διαφορετικούς τόνους ρόζ.

— Προετοιμάζονται γιὰ τὸ Μ. Σέββετον ρεβεγίδων στὸ Καποίς καὶ εἰς τὸ Τροκαντερό. «Ἀν κρίνει κανεὶς ἀπὸ τὴν ξητήσεων τῶν τραπεζιῶν, προμηνύνεται ἀπαρτία ξενόχτηδων.

— Κατὰ Τετάρτην δεξιώσις παπα τῇ κ. Ἀθανασίου. Αἰθουσαὶ πελώριαι. Διάκονος καλαίσθητος. Τὴν παρελθόνταν Τετάρτην παρουσιθησαν μεταξὺ ἀλλων κ. καὶ κ. Γ. Παπαγιαννοπόλου, Δις Νέλλη Μεζίκη ὠφατος τύπος κεφαλῆς, κ. Μιχάλου, Δες Ταχιτζῆ ἐκτάκτης κομψή κλλ.

— Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν φαμὶ περὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Δ.

Τ' ΑΝΑΠΟΔΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΔΥΣΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΗ

“Ενας Πέρσης σοφὸς ἔβγαλε τῷρα τελευταῖα ἔνα πολὺ πεφίεργο βιβλίο, ποὺ πραγματεύεται τὰ «Ανάποδα τοῦ κόσμου».

‘Απὸ τὰ τόσα παράξενα τοῦ βιβλίουν αὐτοῦ, πέργουμε τὰ κατωτέρω, ἀληθινά ἔξια προσοχῆς.

Λέπει λοιπό :

— Πῶς θέλετε, ἀδελφοί, δοσο πιστεύετε τὸν Χριστὸ καὶ δοσο προτιμάτε τὸ Μωάμεθ, καὶ δοσο θέλετε τὸν Ιούδαν γιὰ Θεό, καὶ δοσο προσκυνάτε τὸ πνῦ καὶ δοσο λατερένες τῆς φύσεως τὰ διάφορα στοιχεῖα, πῶς θέλετε η ἀνθρωπότης νὰ ἔνωθη, γιὰ γείνη «μία ποίμνη καὶ εἰς ποιῆτη», διφούς δ' οὐλα συγχρονεύεται, ἀφού διλα δοσον ίσια οι μέν, τὰ βλέπουν σταφαῖα οι ἄλλοι.

‘Ο Χριστὸς εσταυρώθη γιὰ τὴν ἀ/απή τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ μάσοι ἀνθρωποί, οἱ Χριστιανοί μὲ τὸ σταυρὸν στὸ χέρι, τὸ σύμβολο τοῦτο τῆς ἀγάπης, δοψες τὸ λέν καὶ οἱ ιερωμένοι των, ξεσήκουν ένας καὶ ἄνθρωπων τοῦ ἀλλον ...

Πῶς νὰ ἔνωθονται τὰ κρέπαι τοῦ ἀλλον ...

‘Εμεῖς καὶ ὅλη ἡ Ανατολή γράφει καὶ διαβάζει ἀπὸ τὰ δεξιά στ' ἀριστερά.

‘Η Δύνασις, γράφει καὶ διαβάζει ἀπὸ τ' ἀριστερά στὰ δεξιά !

‘Εμεῖς μετροῦμε τὸ χρόνο μὲ τὸν ἥλιο.

‘Εκεῖνοι μὲ τὸ φεγγάρι.

‘Εμεῖς φοροῦμε σαρίκια καὶ βαρυούντς κεκρυφάλους στὸ κεφάλι καὶ σφίνουμε τὸ λαιμό μας καὶ τὸ στήθος ἀνοιχτό.

‘Εκεῖνοι φοροῦν κασ-κόλ καὶ μάλινα τιλίγματα στὸν λαιμὸ καὶ ἀφίνουν ἔσεπέστο, ἢ ἐλαφροσκεπαμένα τὸ κεφάλι.

‘Εμεῖς καθόμαστε καὶ τρώμε σταυροπόδι ἢ ἀπάνω σὲ σκαμνιά καὶ ἔκεινοι σὲ καρέκλες.

‘Σ' ἐμὸς δ' νόμος διθρηκευτικὸς ἀπαγορεύει τὸ κρασί, τὸ χέλι, καὶ τὸ χοιρό, σ' ἔκεινον τὰ πάντα ἐπιτρέπονται.

Οἱ νόμοι οἱ δικοί μας, ἐπιτρέπουν καὶ πολλοί μάλιστα σὲ πιβάλλονταν τὴν πολυγαμία.

Οἱ νόμοι ἔκεινον τὴν ἀπεχθάνονται.

‘Εμεῖς καβαλικεύομεν τὰ ἀλογα, μαζεύοντας τὰ γόνατα, ἐπάνω πρὸς τὸ σαγῶν.

Οἱ ἀνθρωποί τῆς Δύσεως, ἀπ' ἐναντίας τὰ τεγτώνουν καὶ στέκονται, σᾶν εἰνε ἐφιπποι, δρόθοι.

Οἱ ιερωμένοι τῆς Ανατολῆς, μποροῦν νὰ ξυρίσουν ἡ-τ' ἀφίσουν δύπως θέλουν τὰ γένεια τους.

Οἱ Δυτικοί ἀν οι παπάδες των τὰ ξυρίσουν, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ τ' ἀφίσουν ἐπειτα.

Οἱ δὲ Ορθόδοξοι τὸ θεωροῦν βεβήλωσι νὸ ξυρίσουν τὰ γένεια.

‘Εμεῖς πληρώνουμε τὸν γιατρό, δοσο είλμαστε καλά, καὶ παύνουμε νὰ τὸν πληρώνουμε, δταν ἀρρωστησόμενο.

Άντοι τὸν πληρώνουν μόνον δταν ἀσθενοῦν.

Καὶ τὸ συμπέρασμα :

‘Ο κόσμος μὲ ἀναποδίες γεινήθηκε, μέσα σ' ἀναποδίες ζεῖ, δπ' τὶς άναποδίες τοῦ υποφέρει καὶ μὲ τὶς ἀναποδίες τοῦ θά ταφῆ.

Γάλα τοῦτο ἔγενεν καὶ στρογγυλός.

Γάλ νὰ γορίζη...

Καὶ δταν εἰν νύχτα γιὰ τοὺς μέν, νὰ εἶνε μέρα γιὰ τοὺς ἀλλούς καὶ δταν σὲ μισοὶ κάτοικοι τοῦ πλανήτου στέκωνται δρόθοι, οἱ ἄλλοι μισοὶ νὰ εἶνε μὲ τὸ κεφάλι πρός τὰ κάτω.

Άντα μᾶς λέγει ὁ Πέρσης δ σοφός.

Οἱ Ελληνες, σύμφωνα μὲ τὸ νόμο τῶν ἀντιθέσεων, πρέπει νὰ ἔχουν βέβαια... ἀντιθετη ἰδέα γιὰ δια στά...

Μισάνθρωπος δ Φαληρεύς

<ΤΟ ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ>

λέγω πληθώρας ςλης στὲ προσεχὲς φύλλων.

Λοβέρδου. ‘Η οικοδέσποινα – παρ’ διλον πονέθυσιασεν τὴν ἔβενώδη κόμην της –ητο ψέπε ποτε δράμα μὲ τουαλέτταν ἐκτάκτης κομψήν. Παρευρέθησαν κ. κ. Λυκούρης, Σ. Λοβέρδου, Φωτιάδη, Σχλήμη, Ζαφίρη, Χωρέμη κ.λ.π.

‘Η Μενταίν